

CUVÎNT DE SALUT

Iubiți Tovarăși și Dragi Colegi!

Regret din suflet că împrejurări independente de voința mea m-au împiedicat în ultimul moment să particip la simpozionul istoricilor și arheologilor bănățeni, care se deschide astăzi la Caransebeș.

Regretul meu este cu atât mai mare, cu cât lucrările acestui simpozion se desfășoară la 80 de ani de la nașterea și la 5 ani de la dispariția marelui învățat român și dascăl al multora dintre noi, academicianul Constantin Daicoviciu.

Așa cum și altă dată am avut prilejul s-o afirm, tot la Caransebeș, contribuția lui Constantin Daicoviciu la cunoașterea trecutului țării noastre, ca și la cunoașterea Imperiului roman, s-a înscris ca un model de cercetare sistematică, severă și pasionată totodată. Nu odată, acest fiu al Banatului a deschis în istoria țării noastre și a sud-estului european drumuri și perspective noi, pe care el însuși, timp de o jumătate de secol, le-a lărgit și amplificat, câștigându-și și astfel o binemeritată apreciere din partea științei românești și internaționale.

Iată, deci, de ce consider că rapoartele și comunicările pe care le veți asculta zilele acestea în cadrul reuniunii Dumneavoastră capătă valoarea unui omagiu de recunoștință la adresa marelui dispărut.

Simpozionul de la Caransebeș subliniază totodată vechile și bogatele tradiții științifice și culturale ale Banatului.

Permiteți-mi ca, de departe cel puțin, să mă asociez din toată inima la frumoasa Dumneavoastră manifestare.

București, 25 martie 1978

Acad. EMIL CONDURACHI